

صحیفة الحسین علیہ السلام

[257] همه گفتند: آری، خدا را گواه می گیریم که چنین است، فرمود: شما را به خدا قسم می دهم، آیا می دانید که پیامبر در آخرین خطبه ای که ایراد نمود، فرمود: من در میان شما دو چیز سنگین وارزنده می گذارم، یکی کتاب خدا و دیگر اهل بیت خود، پس به این دو جنگ بزنید تا هرگز گمراه نشوید ؟ همه گفتند: آری، خدا را گواه می گیریم که چنین است. پس آن حضرت آنچه در مورد حضرت علی (علیه السلام) و اهل بیت در قرآن نازل شده، یا به زبان پیامبر جاری گشته، را بیان فرمود، و مردم را بر آن قسم داد و از آنان اقرار گرفت، واصحاب می گفتند: ما از خود پیامبر شنیدیم، وتابعین می گفتند: ما از کسانی که به آنان اطمینان داریم این مطلب را شنیده ایم. سپس امام آنان را قسم داد که از پیامبر شنیده اند که فرموده است: دروغ می گوید کسی که بگوید مرا دوست دارد و علی را دشمن دارد، دوست ندارد مرا کسی که علی را دشمن دارد، در این هنگام کسی گفت: ای پیامبر چگونه چنین چیزی ممکن است ؟ فرمود: زیرا علی از من است ومن از او هستم، هر کس او را دوست بدارد مرا دوست داشته، و هر که او را دشمن بدارد مرا دشمن داشته است، و هر که مرا دشمن دارد با خدا دشمنی کرده است. در این هنگام آنان که حاضر بودند گفتند: آری، ما این مطالب را شنیده ایم، ومجلس پایان یافت.
